

“ಗಿರವಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರು ಹಾಗೆಯೇ. ಗಿರವಿ ಇಡುವ ವಸ್ತುವಿನ ನೈಜ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ ಹತ್ತಷ್ಟಿಂತ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ!”

“ದೇವರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೂತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

“ನಿಮಗೆ, ಹೆನ್ನಿಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳಮ್ಮ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್! ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳುವುದು, ಹೊಂಚವಾದರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಜಾಖನ ಬೇಕಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳು. ಈ ರಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಗಿರವಿ ಇಟ್ಟವನ ಹೆಸರಾಗಲೀ ವಿಳಾಸವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ...”

“ಗಿರವಿ ಅಂಗಡಿಯವನ ಬಳಿ ಅಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?”

“ಇಲ್ಲ! ಬಹಳಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ತಾವು ಗಿರವಿ ಇಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೆವೆಂಬುದೇ ಲಕ್ಷ್ಯಸ್ಥದ ವಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸವಿಲ್ಲದ ರಸೀದಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಈ ರಸೀದಿಯನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು?”

“ಖಂಡಿತ. ಈಗ ಇದು ನಮ್ಮುದು.”

“ಅದು ‘ನನ್ನದು’ ಸಿರಿಲ್! ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು!”

“ಆಯ್ದು ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ನಿನ್ನದೇ!”

“ಒಹ್, ಸಿರಿಲ್! ಇದೊಂರಾ ಮಜವಾಗಿದೆ. ಆ ವಸ್ತು ಏನೆಂದೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಅದು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು, ಅಲ್ಲವೇ?”

“ಹೌದು. ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರ, ಅಥವಾ ವಾಚು...”

“ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಹೂಡಾನಿ, ಗ್ರಿಕ್ ಪ್ರತ್ಯಾಳಿ...”

“ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಡಾರ್ಲಿಂಗ್.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಆ ರಸೀದಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡು ಸಿರಿಲ್. ನೀನಂತೂ ತಂಬಾ ಬಿಜೆ ಮನುಷ್ಯ. ಸೋಮವಾರ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಅದು ಏನಂತ ನೋಡಿ ತರುತ್ತೇನೆ.”

